

Formanden (Krabbe): Jeg sætter de stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling til Forhandling under Et.

Leth: Naar jeg har begieret Ordet for at begrunde de af mig stillede Ændringsforslag, skal jeg bestræbe mig for at gjøre det saa kort som muligt. Den høitærede Justitsminister bemærkede igaar i sit Foredrag, at det var hans Hensigt i Henhold til den Bemyndigelse, han ventede givet ved dette Lovforslag, at udstede en Anordning, som stemmede med den tydske Forordning af 2den Februar dette Aar, som jeg igaar omtalte og som omhandler dels Inspicering af de Reisendes Passet, for at de Reisende kunne faae Tilladelse til at overskride Grændsen, og dels en Desinfektion af de Reisendes Klæder, i det Mindste deres Overklæder, en Desinfektion, som er forefæren at skulle ske ved, at Klæderne og andre Gjenstande, eller i det Hele Bagagen, udsættes for Paavirkning af Svovlsyrling i en given Tid. Naar vi nu se paa de Straffe, der i Lovforslagets § 2 ere foreskrevne, saa ere de i Lovforslagets Motiver begrundede derved, at det er sagt, at man ikke har troet at kunne sætte en mindre Straf, „da Fristelsen til at overtrede og eludere Forbud og Forskrifter af den her omhandlede Art i Betragtning af den betydelige Pengefordel, Overtrædelsen kan medføre, ikke tilstrækkelig modarbejdes ved Formuestraffe“. Jeg tror, at denne Begrundelse vistnok er fuldstommen rigtig med Hensyn til svigagtig Indførsel af Varer, hvorved stor Ulykke kan affiedkommes, og det er vistnok ogsaa dertil, at der nærmest er sigtet ved de Ord i Motiverne, som jeg oplæste; men det forekommer mig paa den anden Side, at den Begrundelse i Motiverne, at der kan tilsigtes en betydelig Pengefordel ved Overtrædelsen, ikke passer paa saadanne Tilfælde, hvor det dreier sig om Forseelser med Hensyn til Desinfektion af Reisendes Klædningsstykker og Reisendes Bagage eller om mulige Forseelser mod de Passbestemmelser, der maatte blive udstedte. Jeg kan ikke ret tænke mig, at Nogen turde vente at have en Pengefordel derved, at et eller andet Klædningsstykke eller Stykke af Bagagen ikke kom ind under Desinfektionen, og det Samme gælder med Hensyn til Forseelser, der maatte blive begaaede mod de Passbestemmelser, der maatte blive udstedte. Det er dette, jeg har havt for Øie ved det Ændringsforslag, jeg har stillet under Nr. 1. Det vilde forekomme mig haardt, om selv den mindste Forseelse af en Reisende, der kommer og skal have sit Løi desinficeret, skulde medføre, at han maatte gaa i Fængsel mindst i 2 Dage, selv naar han ikke havde tilsigtet, og det var vittterligt, at han ikke paa nogen Maade kunde have tilsigtet at vinde nogen Pengefordel derved, end sige, som det i Motiverne hedder, en betydelig Pengefordel.

Jeg mener derfor, at det kunde være rigtigt i Loven at aabne en Udgang til, at Domstolene i saa Tilfælde kunde, naar de ellers fandt det retfærdigt efter Forseelsens Natur og Betskaffenhed og Sagens øvrige Omstændigheder, idømme en Bødestraf. I det Hele kan jeg sige, at vi jo ved dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, komme ind paa et Omraade, som hidtil har været os temmelig ubekjendt, og hvor det vilde være vanskeligt allerede nu tilfulde at overse og vurdere de mange forskellige Tilfælde, som kunne indtræffe, og de mange Kombinationer, som maasse kunne møde, og tilmed bliver der ved dette Lovforslag givet den høitærede Justitsminister en meget stor diskretionær Myndighed til alle Sider. Det har da forekommet mig, at det under disse Omstændigheder kunde være rigtigt heller ikke at binde Domstolene altfor stærkt, men indensfor Strafferammens Grændser at give ogsaa Domstolene en noget større eller mere udvidet diskretionær Myndighed, end selve Lovforslaget tilsigter at give dem, og da navnlig saaledes, at man satte Domstolene i Stand til at dømme saa retfærdigt, som de mente, at der burde dømmes, ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor Domstolene ganske vist ikke vilde have ikenet en højere Straf end Bøder efter Forseelsens Betskaffenhed, idet det forekommer mig, at det i og for sig ikke kan kaldes rigtigt at paalægge Domstolene at ikenet en højere Straf, end de vilde have ikenet i det enkelte Tilfælde, dersom de havde været bemyndigede til at sætte en lavere Straf. Det er disse Betragtninger, som have ledet mig til at stille mit Ændringsforslag under Nr. 1, og det er ganske de samme Betragtninger, der have været bestemmende for mig med Hensyn til § 2, der gaar ud paa, at saadanne Gjenstande som de, her er Tale om, og som indføres mod Forbudet, skulle, for saa vidt de ikke blive at tilintetgjøre, konfiskeres til Fordel for Statskassen. Dette Forbud er ganske absolut, og det vil ikke være muligt for Domstolene at kjende anderledes, saaledes som Ordene lyde i Paragrafen, men ogsaa der har jeg navnlig tænkt paa Reisende. Det forekommer mig, at det vilde være haardt, dersom en eller anden lille Forseelse af en Reisende, gaaende ud paa, at han glemte at faae et eller andet Overklædningsstykke indleveret til Desinfektion tiligemed sit øvrige Løi, absolut skulde medføre, at dette Klædningsstykke blev taget fra ham og konfiskeret til Fordel for Statskassen. I det Hele gælder denne Betragtning ikke alene med Hensyn til Reisende, men ogsaa af den almindelige Grund, at man her kommer ind paa et Omraade, som man saa lidet kender, og derfor synes det mig rigtigt at lægge saa lidt Vaand paa Domstolene som muligt og at give dem saa stort Spillerum som muligt med Hensyn til disse Straffebestemmelser og de øvrige Følger af Forseelsen, saaledes at Domstolene virkelig blive i Stand til i enhver Tilfælde at kjende saaledes, som de maatte an-